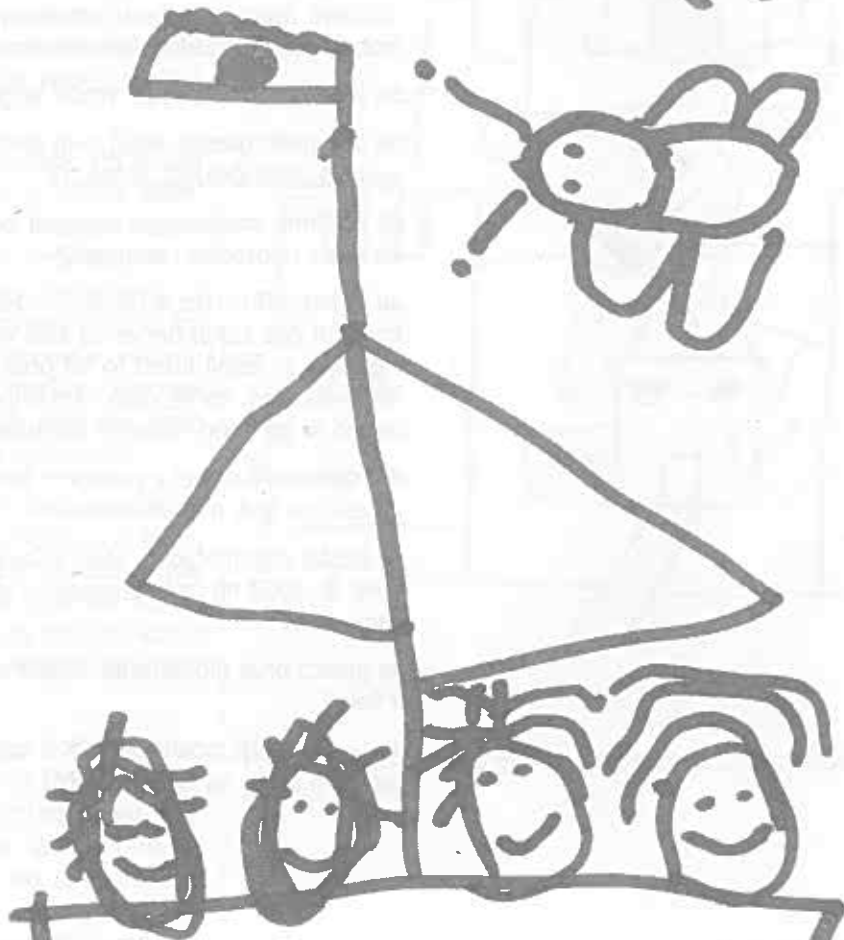
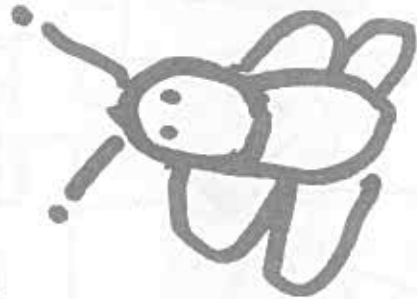
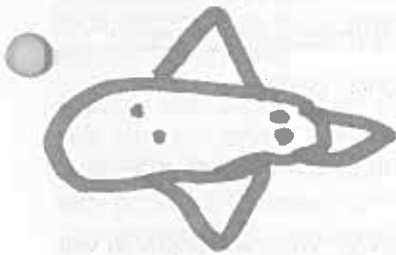
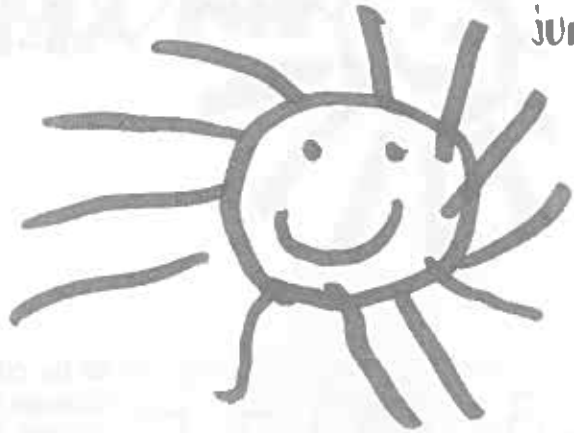
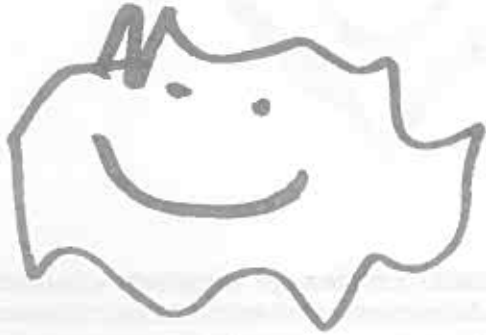

HIŠA OTROK

GLASILO ANGELENEGA VRTECA

JULIJ, MMII

2

ALI STE VEDELI

- da bo od 11.-18. 8. 2002 izobraževanje vzgojiteljic v katehezi dobrega pastirja, to je čudoviti del Montessori metode, ki zajema duhovni razvoj otroka in versko vzgojo, in da se lahko udeležite izobraževanja tudi vi? Prispevek za izobraževanje bo 9.000 SIT.
- da je elektronski naslov vrtca: angelin.vrtec@guest.arnes.si
- da ima naše glasilo sedaj svoj elektronski naslov: av-hisa.otrok@guest.arnes.si
- da zbiramo sredstva, s katerimi bomo jeseni dopolnili učilnice za otroke s področjem znanosti?
- da je katoliški vrtec v Logatcu – Miklavžev vrtec ves postni in velikonočni čas zbiral denar za naš vrtec? (Ko so šli otroci s starši v trgovino in želeli imeti to ali ono, pa so starši rekli: eno stvar si lahko izbereš, so se otroci tej odpovedali in rekli, da bi imeli raje denar, ki ga bodo namenili za Angelin vrtec)?
- da najstarejši otroci z veseljem berejo, pišejo in računajo ter učijo te veščine tudi mlajše otroke?
- da bosta vzgojiteljici s. Metka Capuder in s. Marjeta Cerar od 14. 6.-8. 8. 2002 na izobraževanju v vzgojni metodi Montessori v Chicagu, ZDA?
- da gresta prva diplomanta Angelinega vrtca: Irenej in Matej jeseni v šolo?
- da Lucija Božič poleti odhaja iz vrtca, ker se bo skupaj s starši in bratcem selila na Primorsko?

Hiša otrok, glasilo Angelinega vrtca

Izdaja Uršulinski zavod za vzgojo, izobraževanje in kulturo, Josipine Turnograjske 8, Ljubljana

Odgovorni urednik: mag. Melita Kordeš

Uredniški odbor: Barbara in Stane Merše, Alenka Javornik, Maja Stipar

Lektoriranje: prof. Martin Silvester

Oblikovanje: Monika Kovač u.d.i.a.

Tehnično urejanje: Maurice Zalaznik

Tisk: Premiere

e-mail naslov za pošiljanje člankov:
av-hisa.otrok@guest.arnes.si

UVODNIK

Tako, pa smo prišli. Do počitnic. Neverjetno, kako hitro je minilo teh šest mesecev, kar smo naše otroke prvič pripeljali v nov vrtec, po eni strani srečni, da je prav "naš" otrok del tega velikega dogodka, po drugi strani pa vsak s svojimi strahovi in vprašanji.

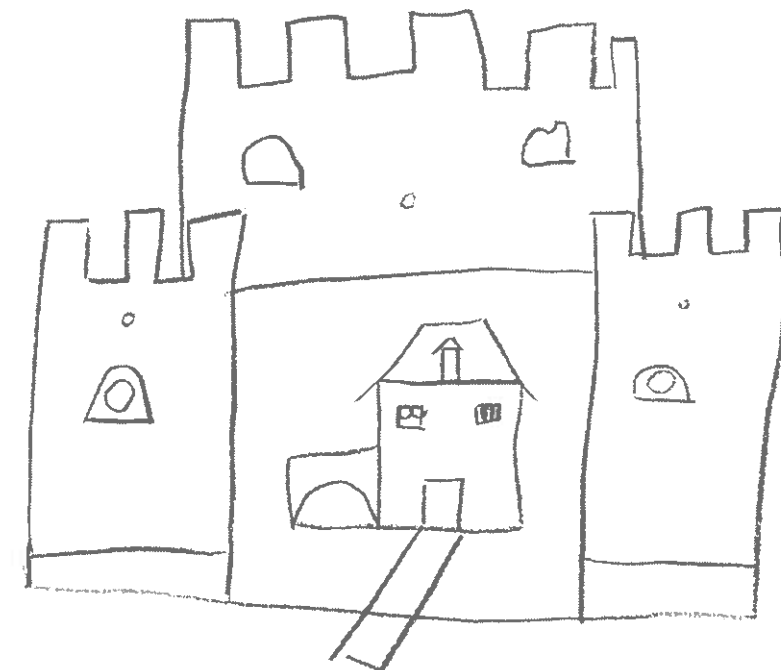
A danes smo zagotovo vsi prepričani, da so bili naši strahovi odveč. Naš vrtec je postal dom. Dom, ki smo ga in ga gradimo skupaj, predvsem pa so ga takšnega naredile vzgojiteljice, ki s svojo ljubeznijo, priskrbnostjo in predanostjo iz dneva v dan spremljajo ta dragocena bitja in jim pomagajo po poti naprej. Vrtec je postal družina. Družina, ki temelji na ljubezni, družina, kjer vse prispeva k zorenju teh majhnih bitij, da bodo nekoč postali zrele, samostojne osebnosti.

Naši otroci tukaj vsak dan ustvarjajo, se učijo in rastejo. Ob tem se rojevajo prijateljstva, si delijo vesele in manj vesele trenutke in počasi postajajo bratci in sestrice. Mlajši se učijo od starejših, starejši čutijo odgovornost do mlajših, kot bi gledali vsako od naših družin. Vsaka različnost postane bogastvo.

V teh šestih mesecih smo skupaj doživeli veliko lepega. Odkrivali vlogo očetov na Dnevu očetov ter spoznavali, kako otroci različno doživljajo vsakega od staršev. Bili smo skupaj na dnevu mam, praznovali otvoritev, naši otroci so se predstavili v različnih medijih. S ponosom smo jim prisluhnili, saj preko teh sredstev nosijo pozitivne vrednote, za katere se trudimo skupaj z vrtcem, celotni družbi. In tudi to je naše poslanstvo.

Sedaj bomo mnogi odšli na težko pričakovane počitnice. Tako bo več časa, da se posvetimo drug drugemu in preživimo trenutke polne veselja, igre in smeha. Zagotovo bomo dneve res preživljali na drugačen način kot med letom, a bistvo ostaja in mora ostati.

To je ljubezen med nami. Ljubezen med zakoncema, ljubezen do otrok in ljubezen med otroki. Poskrbimo za to, da bo v vsaki od naših družin stalno tlel ta plamen ljubezni, ki bo oživil tiste vrednote, ki jih je Bog daroval družini, da bi jih velikodušno nosili v družbo, v kateri živimo.

Hvala vsakemu za njegov prispevek v mozaiku življenja našega vrtca in lepe počitnice!

Tina Prosen

POGOVOR Z ...

V uredniškem odboru smo se domenili, da Vam v prihodnjih številkah glasila predstavimo vzgojiteljice naših otrok. Tako Vam z veseljem posredujemo pogovor z Martino Jerina, ki se je ljubeznivo odzvala na naše povabilo.

Našemu najmlajšemu so bili prvi tedni v vrtcu kar huda preizkušnja, saj se je prvič odpravil samostojno v svet... Ko pa smo mu vsako jutro ponavljali, da ga čaka "teta Tina", je bilo manj solzic v očeh.

Kdo je pravzaprav Martina?

Prihajam iz Brezovice pri Ljubljani. Sem četrti in hkrati zadnji otrok v naši družini. Že kot majhna

deklica sem se rada igrala in ukvarjala s svojimi nečaki, jih "učila", dajala naloge,...

Ljubezen do otrok in skrb zanje sta me navduševala, ko sem se vpisovala na Srednjo vzgojiteljsko šolo, za njo pa še na Pedagoško fakulteto (smer predšolska vzgoja). Potem sem se zaposlila, opravila pripravništvo v katoliškem vrtcu v Železnikih, in nato dobila službo v Logatcu. Moje prvo delovno mesto vzgojiteljice je bilo v jasličnem oddelku in še isto leto se je tudi nama z možem rodil sin Jošt. Med porodniškim dopustom se je začel ustanavljati Angelin vrtec in prijavila sem se k sodelovanju. Že kmalu smo pričeli načrtovati timsko delo, veliko premišljevali o viziji, poslanstvu in vrednotah nastajajočega vrtca in se intenzivno izobraževali v Montessori metodi.

V šolski dobi sem obiskovala nižjo glasbeno šolo klavirja in kasneje solopetja. Osem let sem bila tudi aktivna skavtinja.

Bi lahko naredili primerjavo z Vašim prejšnjim delovnim mestom?

Moje izkušnje, ki sem jih pridobila v času pripravništva in potem pri delu vzgojiteljice, so mi v veliko pomoč pri organizaciji skupinskega dela; naučila sem se veliko družabnih, didaktičnih in socialnih iger.

Samo delo vzgojiteljice se pa razlikuje. V našem vrtcu posvečamo dopoldne individualnemu delu v parih, otroke opazujemo in pripravljamo načrt, kateri material otrok potrebuje za svoj nadaljnji razvoj.

Skupinsko in skupno druženje otrok poteka na črti, kjer plešemo, pojemo, beremo, se pogovarjamo, predstavljamo materiale, obnavljamo pravila v vrtcu,...

Skupno druženje je v telovadnici in zunaj na dvorišču, kjer se otroci igrajo igre vlog, družabne igre in ples.

Ena izmed stvari, ki sem se je morala na novo naučiti, če lahko tako rečem, pa je drugačen pristop do otrok; tiho govorjenje in prijazno okolje, počasna hoja, opazovanje...

Sedaj, ko imam to Montessori izkušnjo, ki je spremenila in še spreminja tudi mene in moje domače okolje, se kar težko uživim v življenje drugih vrtcev, kjer je več hrupa.

Ko opazujem vzgojiteljice v našem vrtcu se mi zdi, da ste pri svojem delu kar precej svobodne in prepuščene svoji iznajdljivosti. Se morate vzgojiteljice kaj prilagajati druga drugi? Ali so vaše ure, ki jih preživite z otroki vse načrtovane in dogovorjene?

Kjer dela več ljudi skupaj, je vedno potrebno prilagajanje. Vsak ima tudi svoje privatno življenje in prilagajanje je potrebno že pri usklajevanju in načrtovanju delovnega časa.

Moram povedati, da delamo vse na delovnem mestu vzgojiteljice in da tu že v osnovi odpade tisto hierarhično podrejanje, ki je pri mnogih vzgojiteljicah in pomočnicah v vrtcih razlog za medsebojno nerazumevanje in zavist.

Preden smo vrtec januarja odprli, smo imele vzgojiteljice več mesecev prej skupna načrtovanja. Skupaj smo se spoznavale in si razdelile dela in naloge po področjih, ki nam bolj ležijo. Tako je na primer v rumeni sobi s. Metka bolj zadolžena za vljudnostno področje in svetopisemske zgodbe, jaz pa bolj za skupne predstavitve materialov in igre.

Sicer se enkrat tedensko vse vzgojiteljice skupaj z Melito sestanemo za dve uri in se pogovorimo o pomembnejših dogodkih za nazaj in za naprej. Izpostavimo tudi kakšen problem, naredimo tematski načrt za delo na črti, dogovorimo se za način opazovanja in analiziramo naše delo in delo otrok ter podajamo predloge za izboljšave.

Enkrat tedensko imava z vzgojiteljico v paru sestanek, da se dogovoriva, kakšno delo ponuditi konkretnemu otroku, da bo celostno napredoval v svojem razvoju. Včasih izdelava sami kakšen didaktični material, pregledujeva materiale in jih popraviva, če je morebiti poškodovan...

Na sestankih tudi malo poklepetamo, ker med delom zato nimamo časa.

Ta naša srečanja se pričnejo in končajo z molitvijo in potekajo v izredno prijetnem vzdušju.

Kakor Vas, Martina lahko ob kratkih srečanjih presodim, – se mi zdite kot ena sama posebljena

milina in potrpljivost. Ali Vas sploh kdaj popade sveta jeza? Kako jo premagujete?

Jeza je po mojem mnenju izraz občutka nemoči. Družabna igra nas uči: "Človek, ne jezi se!"

Pravzaprav me malokrat popade sveta jeza. Včasih pa me – in sicer takrat, ko nekdo neko pravilo namenoma prekrši, ker preizkuša, če dogovor še velja, ali to naredi zato, da se izpostavi kot "frajer". Običajno stisnem zobe skupaj, počakam nekaj sekund in imam jezik za zobmi. Potem lažje in bolj umirjeno odreagiram in pristopim do otroka. Največkrat stvar obrnem na humor in se tako povsem sprostim.

No ja, saj nas do svete jeze ne pripeljejo samo otroci (bodisi v službi ali doma). Jezimo se včasih tudi na promet, na razkuhane makarone, ...pa tudi na moža, a ne?(Ha, ha...)

Kaj Vam je v Angelinem vrtcu najbolj všeč, česa pa ne marate? Kaj bi spremenila, če bi imela za to možnost?

Ker smo majhen vrtec, smo vse vzgojiteljice lahko povedale svoje želje in izkušnje. Skupaj smo oblikovale načrt dela, ki vsem bolj ali manj ustreza. Sproti spreminjamo stvari, za katere vidimo, da bi bile lahko boljše, ker imamo to možnost, da brez zadržkov povemo svoje mnenje. Pri tem gre velika zahvala pripravljenosti celotni skupini vzgojiteljic, še posebej pa ravnateljici Meliti, ki nas zna vedno usmerjati in voditi na pozitiven in spodbuden način. Opozarja nas, da so otroci v tako zelo pomembnem obdobju, da smo zanje odgovorne in dolžne narediti, kakor najbolje zmoremo.

Kaj mi je najbolj všeč?

Več stvari. Mogoče umirjeno vzdušje, delavnost otrok in notranje veselje in zadovoljstvo, ko vidim otroke, da napredujejo. Všeč mi je tudi urnik dela, ker imamo menjavo turnusa na tri mesece. To veliko pripomore k umirjenosti nas samih in daje neko stalnost otrokom.

Se Vam zdi, da ste kot vzgojiteljica dovolj povezana s starši? In – se Vam zdi, da starši dovolj izvemo, kaj se dogaja z našimi otroki v vrtcu?

Na kaj bi morali biti starši doma še posebej pozorni, da bi bilo vaše delo v vrtcu morda lažje?

To je odvisno od obojih.

Zdi se mi, da starši lahko izvedo o svojem otroku vsakodnevno, kaj se dogaja, od katerekoli vzgojiteljice, če so posebnosti.

Naš delovni čas in delovni čas staršev je različen, zato imamo pogovorne ure.

Spodbujamo starše, da se jih radi udeležujejo, saj se takrat vzgojiteljice na pogovor pripravimo. Takrat se staršem popolnoma posvetimo, jim prisluhnemo, povemo naša opažanja in opišemo otrokovo vedenje.

Imamo tudi skupna srečanja, kot so roditeljski sestanki in srečanja z otroki. Na obzoru se rišejo pikniki in izleti...

Mislím, da je možnosti za pogovor in izmenjavo izkušenj dovolj.

Sprašujete me po nasvetu. Želela bi si, da otroci tudi doma samostojno opravljajo stvari, ki

jih zmorejo in da so vključeni v vsakodnevno življenje družine. Vem, da so se že naučili pospravljati za seboj, in pri tem je potrebno vztrajati tudi doma.

Martina, mogoče bodo naši otroci brali tale pogovor čez petnajst, morda dvajset let. Kaj jim polagate v popotno malho?

Pa nam staršem?

Hm... – otroška pesem pravi:

"Nikoli slabe volje, vedno nasmejan,

hodi skoz življenje, lažji bo tvoj stan,

če smeješ se in poješ, začuden videl boš,

da ni tako vse trnjevo in poln svet je rož.

Bežale bodo sence, tvoj vrisk jih bo pregnal,

prijetno bo vse delo, korajžen boš postal,

se škoda ti bo zdelo, da vedel nisi prej,

nikoli ni prepozno, sosedu to povej!"

Mene najbolj nagovarjajo verzi, zato bi tudi vam, dragi otroci, ki boste morda čez leta še brali ta pogovor, rekla tole: Z veseljem in zaupanjem v Boga sprejemajte svet in življenje okrog sebe. Delajte tisto, kar bo veselilo vas, vaše starše, Boga in vse, ki nam je mar za vas.

In dragi starši...

Vaši otroci so enkratne osebnosti. Imejte jih radi, spoštujte jih in jim dovolite, da so in se razvijajo v to, za kar so poslani na ta svet.

Ostanite jim dober zgled.

Zaupali ste nam delček sebe in tudi to, da Vas najbolj nagovarjajo verzi. Pa mi dovolite, da še jaz položim košček k Vaši popotnici: Le čemu živimo, če ne zato, da drug drugemu olajšamo življenje?

Draga Martina, iskrena hvala za Vašo velikodušnost.

Pogovor sem pripravila Alenka Javornik

IZ ZAKLADNICE MONTESSORI VZGOJE

OBČUTLJIVA OBDOBJA

Občutljiva obdobja so eno izmed ključnih genialnih odkritij, do katerih je prišla Maria Montessori pri svojih opazovanjih otrok. Občutljivo obdobje je strnjen čas v življenju otroka, ko je otrok pose-

bej dojemljiv za določene dražljaje do te mere, da ostali stopijo v ozadje. Občutljivo obdobje opazimo, ko se pri otroku pojavi močan interes za določeno stvar. Otroku bi neko stvar ponavljal v nedogled - iz nam nejasnih razlogov. To traja tako dolgo, dokler se zaradi ponavljanja nenadoma ne pojavi, vzcveti neka nova pridobitev. Otroku občuti veselje in polnost življenja, kar je posledica močne želje, da bi bil čim bolj povezan s svetom. Sila, ki ga žene k dejavnosti, je ljubezen do okolja. Ta ljubezen ni čustveno, marveč intelektualno in duhovno hrepenenje. Če otroka oviramo pri tem, da sledi svojim naravnim interesom določenega občutljivega obdobja, za zmeraj izgine priložnost za naravno osvajanje določene spretnosti. Razumevanje občutljivih obdobj nam razkrije sistem, ki mu sledi otrok pri pridobivanju znanja o svojem okolju in pri razvijanju svojih sposobnosti.

Značilnosti občutljivih obdobj so:

- pojavijo se v določenem obdobju življenja in se ne pojavijo več nikoli kasneje,
- trajajo omejen čas, ne moremo z gotovostjo predvideti, kdaj bodo nastopila (zato ne moremo reči otroku, ki želi hoditi na dolge sprehode: bova šla naslednje poletje, ko zaključim s tem projektom v službi...),
- občutljiva obdobja so značilna za vse otroke po svetu (navajanje na čistočo od 18-24 mesecev...),

- določene sposobnosti otroka so zelo občutljive: otroci si jih bodo z večjo gotovostjo pridobili v teh obdobjih (čut za red...),
- otroci bodo v teh obdobjih zelo zavzeto delali (učenje je popolno veselje, to je tisto, kar si najbolj želijo).

Kaj lahko storimo ob občutljivih obdobjih otrok?

- dopustiti otroku, da sledi določenim interesom,
- ga ne prekinjamo,
- pripravimo okolje (pripravimo, da ima material dostopen; ko pride čas za to, ga bo opazil in sam začel z uporabo),
- dajati samo potrebno pomoč, vsaka nepotrebna pomoč je ovira otrokovemu razvoju.

Starost (v letih)	Občutljivost
rojstvo - 1,5	gibanje
rojstvo - 3	vsrkajoč um (absorbent mind)
1,5 - 4	izkušnje zaznavanja, privlačijo jih majhni predmeti, detajli
1,5 - 3	razvoj jezika
1,5 - 3	zapletene dejavnosti (recimo: nošenje težkih stvari) rast pozornosti
2 - 4	izpopolnjevanje gibanja (finese) ukvarjanje z resnico in realnostjo
2 - 6	zavedanje reda, časovnega zaporedja in razporeditve prostorov glasba
2,5 - 6	lepo vedenje (bonton) izpopolnjevanje zaznavanja
3 - 6	dovzetnost za vpliv odraslih
3,5 - 4,5	pisanje risanje ali delo z geometrijskimi oblikami
4 - 4,5	čut za tip
4,5 - 5,5	branje

Primer: Preden so otroci stari dve in pol leti, le imitirajo družbene navade. V starosti 3 - 6 let pa želijo vedeti, kako se morajo obnašati (ko so stari 13 let ne želijo več slišati!). Otroci vse ponavljajo, želijo biti taki kot starši, vzgojitelji. Zato je dobro, da imamo zmeraj na voljo literaturo, kamor lahko pogledamo in najdemo odgovore na otrokova vprašanja: "Zakaj sedimo za mizo...?" "Poglej, v tej knjigi piše..."

Melita Kordeš

Literatura: Paula Polk Lillard, Montessori A modern approach, Maria Montessori, The discovery of the child

DNEVNIK ANGELINEGA VRTCA

11.3.2002

V telovadnici dobimo osnovno orodje: lestev, koš, gred, skrinjo...

14.3., 21.3., 28.3.2002

Priprave na Veliko noč:

Neža Ahčin in Klavdija Blažič: ustvarjalne delavnice v ateljeju.

18.3. - 22.3.2002

Otroci v ateljeju z vzgojiteljico Miro izdelujejo butare.

24.3.2002

TV SLO 1

Obzorja duha: pri prispevku o Marijinem označenju posnetki otrok Angelinega vrtca pri športni vzgoji.

25.3.2002

Dan staršev:

Za starše so otroci pripravili kratek program:

- pesem Dve mamici imam,
- zaplesali so na črti pesmi: Moj očka ima konjička dva in Na Golico,
- izročili so piškote, ki so jih sami izdelali.

27.3.2002

Pavle Ravnohrib je otrokom prebral knjigo Noetova barka.

28.3.2002

Izid prve številke Hiše otrok, ki je glasilo Angelinega vrtca.

28.3.2002

Veliki četrtek: dopoldan ustvarjalnih delavnic in predprazničnega čiščenja vrtca.

29.3.2002

Veliki petek: vrtec je zaprt.

4.4.2002

Uradno odprtje vrtca:

Na samostanskem dvorišču se je zbralo veliko ljudi. Vzgojiteljice so zapele uvodno pesem. Navzoče je pozdravila direktorica Uršulinskega zavoda, s.Darjana Toman, uvodne besede pa je spregovorila s.Jakobina Arh, provincialna predstojnica slovenske uršulinske province, Ave Marijo je zapela Urškina mama, ga. Klančič, ob klavirski spremljavi g. Klančič, otroci so zaplesali na črti, spregovoril je Julijanin oče, dr.Zupanič, gospod škof dr. Stres je blagoslovil vrtec, nato pa smo še prerezali trak ob uradnem odprtju vrtca. Gostje so si nato ogledali prostore vrtca, se zadržali v pogovoru in pri preprosti pogostitvi. Obiskovalci pa so dobili tudi izvod Hiše otrok.

4.4., 8.4. in 17.4.2002

Študentke predšolske vzgoje na Univerzi v Ljubljani so opravljale vaje pri predmetu Plesna vzgoja tako, da so si ogledale plesno vzgojo, ki poteka pri nas vsak dan na črti.

8.4.2002

Praktikantka Martina (Tina) Erzar opravlja v vrtcu (dvomesečno) prakso, do konca meseca maja pa dela v vrtcu prostovoljno.

10.4.2002

POP TV: Pogovor s s.Marjeto ter posnetki prostorov in nekaj otrok.

11.4.2002

Delo: v članku ob 300-letnici uršulink v Ljubljani je kratko predstavljen tudi Angelin vrtec.

13.4.2002

Revija Jana: v članku o življenju sester uršulink je omenjen tudi Angelin vrtec in predstavljen s fotografijo otroka in vzgojiteljice, ki delata z materialom.

14.4.2002

TV SLO1: Obzorja duha: predstavitev vrtca in posnetki otrok, ki delajo z materiali.

14.4.2002

Družina: besedilo in fotografija o otvoritvi Angelinega vrtca.

15.4.2002

S tem dnem nam pomaga v kuhinji gospa Ana.

17.4.2002

Večer z očeti: otroci so v vrtec pripeljali svoje očete in jih uvedli v delo s svojimi najljubšimi materiali. Očetje so tudi sedli na črto in pokazali otrokom gibanje na črti. Predstavili so se drug drugemu in skupaj zapeli ter poklepetali ob soku in pecivu, ki so ga pripravili otroci sami.

29.4. – 3.5.2002

Vrtec je zaprt.

6.5.2002

Otroci imajo v vrtcu vsak dan v maju šmarnice (pripoved o Marijinem prikazovanju v Fatimi, knjiga Jacinta).

6.5.2002

Enomesečno pedagoško prakso v vrtcu začne s.Silva Potočnik, študentka 3.letnika predšolske vzgoje na PeF v Ljubljani.

6.5.2002

V popoldanskem dodatnem programu meseca maja se otroci srečujejo s področjem znanosti: fizike. Delajo poskuse s tekočim, plinastim in trdnim stanjem.

7.5.2002

Služenje na civilnem vojaškem roku začne Miha Oblak.

14.5.2002

Lutkovna predstava v vrtcu: Štirje godci.

16.5.2002

Večer z mamami: mame in otroci so prišli v vrtec zvečer in najprej pol ure delali z materiali. Otroci so bili vzgojitelji, ki so svojim mamam pokazali, kako se dela z njihovimi najljubšimi materiali. Nato so skupaj z mamami zaplesali na črti, se predstavili in nato v jedilnici poklepetali ob soku in pecivu, ki so ga pripravili otroci sami.

17.5. –18.5.2002

Srečanje vzgojiteljev katoliških vrtcev Slovenije. Vzgojiteljice Angelinega vrtca so predstavile vzgojno metodo Montessori 40 vzgojiteljicam drugih katoliških vrtcev.

17.5. –27.5.2002

Otroci delajo s s.Silvo projekt z naslovom "Kako živijo otroci na Filipinih?"

20.5. –30.5. 2002

Govorilne ure s tematiko: pregled leta.

22.5.2002

RTV Slovenija, val 202: od 12.00 – 12.30 oddajo so prenašali v živo iz Angelinega vrtca. Spregovorile so vzgojiteljice in otroci.

1. Nagovor škofa dr. Antona Stresa ob blagoslovitvi vrtca.
2. Pozdravni govor s. Darjane.
3. "Mi plešemo po črti!"
4. Otroci se predstavijo.
5. Prošnje strašev.
6. Provincijalka s. Jakobina odpira vrtec.

IZ OTROŠKIH UST

Laura sedi za mizo in z užitkom je juho. Mimo pride Žan ter jo z zanimanjem mirno in tiho opazuje. Laura ga pogleda izpod čela in razločno reče: "To je moje delo."

Martina: "Nina, pridi, boš jedla zajtrk!"

Nina: "Jest sem že doma jedla."

Martina: "Res, kaj pa si jedla?"

Nina: "Juhico!"

Lan se zbudi ob 15.00 in pride v zeleno sobo.

Melita: "Lan, pridi, boš malical. Danes imamo odličen sadni jogurt!"

Lan: "Ne, hvala, sem že doma jedel."

Lenart modruje na poti v telovadnico in razlaga vzgojiteljici Meliti: "Veš, ta vltec je nalejen tako, da je za otloke... pa... pa... za vzgojiteljice tudi. Ti si pa tudi za otloke."

Vzgojiteljica Melita pomaga triletnemu Lenartu pri oblačenju. Nenadoma jo vpraša:

Lenart: "A si ti poročena?"

Melita: "Ne, nisem."

Lenart sprašuje naprej: "Kdaj pa boš?"

Melita: "Ne vem še." Lenart skuša priti temu vprašanju z dedektivsko žilico do dna, zato spet vpraša;

Lenart: "A kmalu?"

Melita: "Ne vem, mogoče." Čez nekaj trenutkov premisleka pa spet vpraša.

Lenart: "A v soboto?" ☺

Melita: "Ja, neko soboto bo gotovo in verjetno bo v soboto popoldne."

Lenart: "Aha, a potem boš pa cel dan poročena, ne?"

Otroci so v jedilnici in jedo zajtrk. Mimo pride Bor in ves ponosen pove: "Danes sem pa prišel v vrtec s kolesom!". Otroci ga pogledajo, nekaj trenutkov je tišine. Nato se Urška obrne in vsem glasno ter s poudarkom izjavi: "Jaz sem pa danes prišla z AVTOBUSOM." (opomba: Urška se vsak dan pripelje z avtobusom)

S. Silva pride na prakso v vrtec s svežim znanjem iz univerze. Zavzeto dela z otroki. Klara želi delati z geometrijskimi telesi in povabi s. Silvo. Ker sestra še ni znala delati s tem materialom, prosi, da ona prva pokaže, kako se dela. Klara položi geometrijska telesa na preprogo, pokrije s prtom in vzame eno ter reče: "Kaj manjka?" S. Silva se spomni znanja iz fakultete, da otroke ne rabimo učiti teh imen, pač pa bolj opazovanja, da težimo za prepoznavanjem podobnosti, različnosti, zato začne opisovati: "Manjka nekaj, kar je bolj podolgovato, lahko je podobno škatli, ima robove...". Klara jo nekaj časa potrpežljivo posluša, nato jo pouči: "Ti kal povej kako se leče!" "Kvader", pove sestra Silva. Klara je zadovoljna in pokima, s. Silva pa še zmeraj ni prepričana, da otroci poimenujejo predmete na preprogi s takimi imeni. Nato je bila s. Silva na vrsti, da skrije telo. Skrije piramido in reče "Kaj manjka?" Štiriletna Klara ustrela kot iz topa: "Tlistlana pila-mida!" S. Silva je kar debelo pogledala in ni mogla verjeti svojim ušesom. Nato je slišala, da otrokom niso delala težav tudi druga imena (stožec, elipsoid...)

Otroci počasi legajo v posteljo. V prostoru je glasba, otroci so tiho, umirjeni. Nekateri že ležijo. Vzgojiteljica Martina pomaga otrokom. Naenkrat se dvigne David s postelje in z radostnim glasom reče: "Martina! Jaz, ko sem za zaprl' učke, sem pa začel molit!"

TIHA OPAZOVANJA

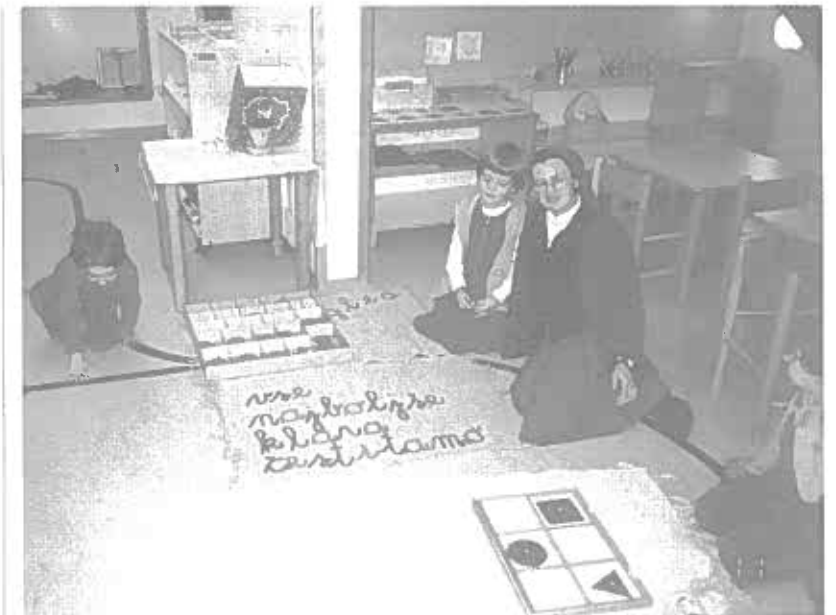
Pogosto vprašanje, ki mi ga zastavljajo različni ljudje zadnje čase je: "Kako je v vrtcu?" Tudi z vami naj podelim nekaj utrinkov in svoje razmišljanje.

Vse je novo. Vsak dan kaj svežega, lepega, neponovljivega. Preveč je pomembnih podrobnosti za te vrstice, a naj jih natrosim le nekaj od njih.

V naš vrtec so se kmalu po prihodu otrok naselile v pripravljen akvarij tri ribice. V hiši otrok tako poteka z njihovim prihodom življenje dobesedno dan in noč. Marsikateri otrok se zagleda v akvarij, mogoče celo očisti njegovo okno. Ponavadi negibno stojijo in z očmi sledijo nežnim gibom rib. Kaj takrat otroci premišlujejo, ne vem. Vem le, da se njihova mnenja spreminjajo, ker dobro opazujejo. "Grda", črna riba je postala za nekatere najljubša, saj čisti akvarij in "sploh ni tako grda". Opazili so tudi, da ribe nikoli ne zaprejo oči. Morda tudi one opazujejo?

Otroci me s tem, kar so in delajo, spodbujajo k razmišljanju. V moji glavi se zaradi njihovega iskrivega življenja večkrat kaj postavi na glavo, premeša ali zmede. Zares je njihovo pričevanje močno, da uspevajo premikati ustaljene navade in večkrat toga razmišljanja v meni. Pogosto mislim, da je uspeh mojega dela odvisen samo od mene in mojega vodenja. A mali učitelji me stalno spominjajo na čisto drugačno logiko, mi pomagajo dojemati pravo modrost. Odkrivam, da je moje poslanstvo služenje življenju. In pustiti temu življenju prosto pot v razcvet ter ga spoštovati – v tem je uspeh in ponižnost. Opazovanje je začetek te modrosti. V tem me učijo otroci in ribe.

Vsak dan v večernih urah se v duhu postavim pred Gospoda in skupaj z Njim zrem na preživeli dan. Takrat zaprem oči. V meni ponovno oživijo podobe, neponovljivi trenutki podarjenega dneva. V tem mirnem času lahko gledam s srcem, se čudim in adoriram življenje v vsakem otroku. Najdem ga v njihovih očeh, v milih obrazih, v velikih skrivnostih, ki mi jih zaupajo, v potrpežljivosti, ko čakajo na priljubljen material ali na

svoje male prijatelje, ki večkrat dolgo uživajo pri oblačenju pred odhodom na sprehod, v neverjetni koncentraciji, ki jo zmorejo pri delu in v tišini ...

On mora rasti, jaz pa se manjšati (Jn 3,30). Vzgajati v veselju, spoštovanju, z ljubeznijo in ponižno je umetnost, vsakdanji napor in trud, a tudi Božji dar. Prosite skupaj z nami najboljšega in najbolj ponižnega Učitelja za Njegove drže in modrost.

s. Metka Capuder, vzgojiteljica

ODMEVI STARŠEV

BO VRTEC JUTRI ODPRT?

Angelin vrtec se nam je odprl precej časa pred uradnim odprtjem, jeseni, s telefonskim klicem sestre Darijane, ki je sporočila, da bodo tudi našo, komaj dve in polletno Julijano sprejeli v svoje varstvo takoj, ko bodo prostori dograjeni in vse drugo pripravljeno.

Julijana je za seboj že imela vrteško izkušnjo, žal ne preveč veselo. Vsak dan se je zelo upirala odhodu v vrtec, tam je veliko jokala in predvsem čakala, da pridem ponjo. V treh mesecih, kolikor ga je obiskovala, ni v vrtcu skoraj nič jedla in le v skrajni sili je zaspala. Tudi doma je bila potrta.

Tako smo zaskrbljeni čakali, kako bo sprejela Angelin vrtec. Tik pred božičnimi prazniki sta nas obiskali Julijanini novi vzgojiteljici Martina in sestra Metka, v vrtec pa smo se skupaj s starejšima hčerkama in možem šli že pred pričetkom kar dvakrat igrati. Tako je Julijana prvi dan po novoletnih praznikih dobro vedela, kam gre

in kdo jo tam čaka. Čakali ju bosta teti, ki ju že dobro poznamo, saj sta nas obiskali doma, in otroci, s katerimi se bo igrala.

Julijana se prvi dan, ko sem jo pustila v Angelinem vrtcu, ni jokala. Že tretji večer je vprašala, ali gre jutri tudi v vrtec. Ko sem ji pritrdila, se je zadovoljno nasmejala in mirno zaspala. Tako je še danes. Julijana obiskuje Angelin vrtec z veseljem, dobro se počuti, nikoli ne joka. Ponovno z zaupanjem zre v ljudi in svet okoli nje ni več poln nevarnosti. Po petih mesecih, kolikor je v Angelinem vrtcu, lahko z gotovostjo povem, da je to predvsem delo vzgojiteljic, sester in ravnateljice,

ki so s svojim trudom in ljubeznijo ustvarile za naše otroke mirno in spodbudno vzdušje v času, ko morajo biti otroci zdoma. Kar ne morem verjeti, koliko se je Julijana naučila v tem času in kako je ponosna nase zaradi tega. "Ves, včeraj sem se gugala. Cisto sama, ves! Potem je pršla menjava in sem sla na malco. Ko smo se namalcali, sem pomila posodo. Cisto sama, ves!"

Še vedno ni stara niti tri leta, vendar jo zelo zanimajo črke in številke in jih tudi že kar nekaj pozna. Obvladuje veliko pravil, poskuša spoštovati dogovore in loči, kaj je prav in kaj narobe. In če jo kaj posebej vznemiri, o tem doma izčrpno pripoveduje, potem pa takoj vpraša, ali je jutri vrtec odprt. Je, je.

Milena Zupanič

ANDREJ V ANGELINEM VRTCU

Andrej rad hodi v vrtec. Ker sem trenutno na bolniški in je njegova dve leti stara sestra Lucija doma, včasih zjutraj izjavi, da bi kar ostal doma, "da bi vzel dopust". Ko pa ga z Lucijo prideva iskat v vrtec, mi reče: "Mami, danes je bilo pa zelo fino!". Zelo mu je všeč angleščina in tudi doma rad ponavlja besede, ki se jih je naučil. Ko ga prideva z Lucijo iskat, navadno še kar nekaj časa ostanemo v vrtcu, saj samo priteče povedat: "Jaz imam še delo. Ali bomo še nakaj časa ostali tu?" Ko ga včasih zjutraj vprašam, če ga prideva iskat bolj zgodaj, mi odgovori, da bi bil rad "čisto zadnji". Na poti domov običajno razlaga, kaj se je tistega dne zanimivega dogajalo v vrtcu, včasih pa na vprašanje, kako je bilo v vrtcu, odgovori le: "Pa saj sem ti že vse povedal." Tudi sestrici Luciji rad razlaga, kaj je delal v vrtcu in na koncu

doda, da mora ona še malo zrasti, da bo lahko z njim hodila v vrtec.

Z otroki iz skupine so postali že pravi prijatelji. Tudi med prvomajskimi prazniki se je večkrat spomnil nanje.

Navdušen je tudi nad peščenimi črkami. Doma imamo posebno posodo, v katero shranjuje "skrivna sporočila" (to je listke, na katerih piše, katere črke je spoznaval na določen dan). Zelo všeč mu je tudi delo na vrtu. V dneh, ko so kopali in sadili na vrtu, kar ni mogel oditi domov. Ker živimo v bloku, doma nimamo vrta. Vsak dan me je spraševal, če bo tudi doma lahko imel vrt.

Andrej se je na življenje v vrtcu hitro navadil. Zelo smo zadovoljni, da rad hodi v vrtec, za kar smo hvaležni tudi vsem, ki skrbijo za to, da se otroci v Angelinem vrtcu dobro počutijo in radi prihajajo v vrtec.

Marija in Tomaž Gyergyek

UTRINEK S SREČANJA ZA OČETE

Ko se usedeš na preprogo in vzameš v roke zanimive materiale, se ti šele zares odpre pogled na svet naših otrok v Angelinem vrtcu, v tebi pa se prebudi veliko otroškosti. Iz zatopljenosti v delo pa nas je tisti večer kmalu prebudila glasba in

povabilo na modro črto, kjer otroci nenadoma zaživijo in vzvalovijo v gibanju in petju, ki tudi nas očete ne pusti hladne in se jim spontano pridružimo. Črta, ki na prvi pogled deluje kot ločnica in omejevalec, se izkaže kot nadvse ustvarjalni prostor, kjer lahko otroci zaživijo v vseh svojih dimenzijah.

To je le kratek utrinek, ki sem ga doživel na skupnem srečanju očetov, po katerem se lažje vživim v Klarino doživljanje in bolj razumem njeno pripovedovanje, v meni pa pušča še več iskrenega veselja, zaupanja in hvaležnosti za našo Hišo otrok.

Stane Merše

UTRINEK S SREČANJA ZA MAMICE

Za oči smo bile tudi mamice na vrsti, da preživimo uro z otroki v vrtcu. Postale smo del dogajanja, ki vsak dan spremlja naše otroke.

Spoznavale smo materiale in delo z njimi. Kaj pomeni črta, za kaj se uporablja? Sedaj si veliko lažje predstavljam dopoldan, ki ga Lucija preživi v vrtcu.

Ura se je začela z delom z materiali. Lucija je razgrnila preprogo. S pomočjo valjev različnih velikosti in barv sva gradili stolpe. Ker sem hotela prinesiti več materialov hkrati na preprogo, me je Lucija poučila: "Ko stvari dokončaš, moraš materiale pospraviti. Potem šele lahko vzameš novega." Postajalo je vse bolj zanimivo, ko se zasliši: "Pospravimo, pospravimo,..." Brez posebnega pregovarjanja in prošenj je učilnica kmalu pospravljena. Že spet nas melodija postavi na črto. Iz zvočnikov zazveni glasba. Vsi vneto poskakujemo (plešemo) pod vodstvom vzgojiteljice Mire.

In še enkrat nas črta združi in umiri. Posedemo. Otroci predstavijo sebe in svoje mamice.

Ker je mesec maj, počastimo Marijo. Zapojemo, Marijin kip pa potuje med nami.

Srečanje se zaključi z nekaj trenutki tišine. Potem pa vsi na klepet v jedil-

nico, kjer nas pričakajo piškoti, ki so jih pripravili otroci s pomočjo vzgojiteljic.

Andreja Božič

MALO ZA ŠALO – MALO ZARES

(Kratek potopis z Ulice Josipine Turnograjske)

Ura je 8.35.

Z otroki v avtu prepevamo Kekčevo pesem. Tadej, ki je komaj dopolnil tri leta, me sprašuje: "Mami, kaj je to dobra volja?"

"Hm, hm – počakaj, bova takoj preizkusila mamino dobro voljo", sem mu odgovarjala, medtem ko sem zapeljala mimo Drame. Pri Josipini se je namreč že pošteno zavozlal klobčič pisane pločvine. Dobra volja – da, dobra volja – ne? Pa sem se odločila in začela brati napise na dostavnih vozilih. Pogledajte, tamle se pelje "Solatko", naprej se poskušajo prebiti "šampinjoni domače pridelave", "VIPI" ponuja pijače brez konzervansov, rdeči "MAXI" pa trobi velikanskemu tovornjaku iz Elcroja, ki kriči v čudno zmedo: "Za hlače gre!". No, pa še ni konec heca. Že smo upali, da se bomo lahko vključili v kolono, kar se "Solatko" nenadoma premisli in piskajoče zavozlavi nazaj. Trobljenja ni ne konca ne kraja. Še najbolj glasen je taksist, ki bi želel parkirati sredi prometnega zamaška. Ne vem, zakaj si je zaželel parkirati ravno tukaj, vendar on trdi, da njegovi dejavnosti pripada ta košček pod soncem in nikjer drugje. No, medtem se velikanska mortadela počasi pomika po klancu navzgor. - "Mesnine dežele Kranjske". Premišlujem – nikoli več ne denem niti koščka salame v usta....Kakšna potrošniška mrzlica. Za menoj začne trobiti bel kombi z napisom "VARTA – strokovnjaki za baterije". Še dobro, da Marjeta zagleda belo ladjo, porisano z najrazličnejšimi prijaznimi obrazi, ki ližejo sladoled. "Sladoled sladkosned" vabi v Ljubljanske mlekarne. "LCA jogurti" se prvi podajo po klancu

navzdol, za njimi še vsi ostali. Voznik hitre pošte "CMOK" je silno nervozen. Kakor z visokega piedestala živčno žveči svoj zobotrebec, maha z rokami in se jezi nad nerodnimi šoferji. Končno je le s svojimi zvočnimi prijemi dosegel, da se je kolona počasi začela pomikati navzdol.

Josipina Turnograjska bi me bila najbrž vesela, saj sem ohranila dobro voljo.

Drage sestre uršulinke, kakor vidite, starši uspešno premagujemo vse ovire, ki se nam postavljajo na pot do Vašega vrtca. Je pa takšno jutranje romanje pravo spraševanje vesti: Ali to silno bogato ponudbo, ki jo ponuja trgovina, res potrebujem? Pravzaprav je za življenje potrebno čisto nekaj drugega. Vrata Angelinega vrtca se odprejo in – hvala Bogu – stopimo v drugačen in umirjen svet. Na vratih nas čaka nasmejana Karolina, ki z veselim pričakovanjem in toplim pogledom ponuja Marjeti rdečo dišečo jabolko: "Marjeta, včeraj si pozabila jabolko!"

Razveselila sem se vseh vrednot, ki jih negujejo v vrtcu. Le eno je potrebno...

Drage sestre uršulinke in vzgojiteljice, hvaležni smo Vam, ker imate dobro voljo in z blagim veseljem spreminjate svet. Korajžno naprej, starši Vam stojimo ob strani!

Skupaj z otroki je potovala Alenka Javornik

VAJA ZA DOMA

PRIPRAVA LIMONADE

Starost: 3 leta in več

Material: deska za rezanje, plastični nož, skleda z limonami, stiskalo za limone, vrč za limonado, posoda s sladkorjem in žlica, daljša žlica za mešanje limonade, manjši vrč, kozarci za limonado, pladenj.

Namen:

Razvijanje koordinacije, občutka za red, zbranosti, samostojnosti, posredno pa tudi vljudnosti in spoštovanja. Vaja je odlična priložnost za razvoj jezika in znanosti ("Limona je sadje, ki raste na drevesu...")

Predstavitev:

1. Pripraviš material na en pladenj. In ga predhodno preizkusiš.
2. Povabiš otroka k dejavnosti in prineseš material počasi in zbrano na mizo.
3. Vzameš limono in jo počasi previdno prerežeš.

4. Vzameš stiskalo, ga postaviš predse in stisneš limono z natančnimi gibi vrtenja in pritiska. Z nedominantno roko držiš stiskalo.
5. Vzameš drugo polovico limone in jo ponudiš otroku. Če je prešibek, položiš najprej ti roko na limono, nanjo pa še otrok. Skupaj stiskata. Nato lahko otrok poskusi sam.
6. Če pripravljamo limonado za več oseb, stisnemo še 3 limone.
7. Rečeš: "Danes delamo limonado. Zato potrebujemo ob soku limon tudi vodo. Lahko prineseš vodo?" Otroku ponudiš majhen vrč.
8. Otrok gre po vodo.
9. Če delamo limonado za več oseb, vlije vodo v večji vrč in se ponovno odpravi po vodo.
10. Limonin sok vlijemo v vodo.
11. "Če želimo, lahko limonadi dodamo tudi sladkor..."
12. Otrok doda 3 – 4 žlice sladkorja, zmeša.
13. Poskusimo limonado (otrok).
14. Postavimo jo v hladilnik, medtem počistimo mizo in okolico.
15. Prinesemo pladenj in kozarce. Preštejemo osebe in kozarce (priložnost za matematiko).
16. Prelij limonado v manjši vrč. Otrok zliva v kozarce.

Opomba: tej dejavnosti vedno sledi pomivanje posode in krtačenje mize.

STARŠI SPRAŠUJEJO

S kakšno zvrstjo glasbe se otroci srečajo v vrtcu? Ali je izbrana naključno?

Kristina Hočevar, Žanova mama

Glasba v vrtcu je skrbno izbrana. Otroci v predšolskem obdobju s celim telesom doživljajo svet okoli sebe in vsrkujejo vase okolico kakor spužva. Zato bi bilo zelo neodgovorno, če bi pri načrtni vzgoji v vrtcu poslušali glasbo z radijske postaje, na katero bi naključno naleteli.

Glasba v vrtcu je zmeraj vnaprej izbrana: posneta na avdio kaseto oz. na zgoščenko ali pa jo otroci poslušajo oz. pojejo v živo.

Glasbo izbiramo iz bogate svetovne in slovenske klasične tradicije, slovenskih ljudskih cerkvenih in otroških pesmi oz. pesmi primernih glede na dogajanje v vrtcu:

- gibanje na črti: ritmične pesmi, ki otrokom omogočajo različne vrste gibanja: ljudske, otroške, klasične. Ob bolj ritmični, hitri glasbi so gibni hitri, živahni...
- v času prihajanja v vrtec: umirjene-vesele pesmi, ki zvenijo kot povabilo: otroška ali klasična glasba,
- v času, ko otroci individualno delajo: klasična glasba, meditativna glasba,
- v času prihajanja na črto: pesmi, ki jih otroci poznajo in so jim prijetne, zanimive in omogočajo sodelovanje,
- športna vzgoja, ples: enostavne ritmične pesmi,
- pred obroki, prazniki, cerkveno leto: pesmi z versko vsebino,
- pesmi za učenje določene vsebine - jezik (barve, tuj jezik...).

Trudimo se za uravnoteženo in pestro izbiro glasbe, ki je otrokom všeč, a jim je hkrati v pomoč pri razvoju.

Vsak dan pojemo, ker je to pomembno za utrjevanje povezav med levo in desno polovico možganov, saj ima jezik center v levi polovici, glasba pa v desni polovici. Več kot je narejenih povezav med obema polovicama, bolj kot so utrjene živčne poti v mostu (Corpus callosum) med levo in desno hemisfero možganov, hitreje bo lahko otrok povezoval med informacijami, shranjenimi v levi in desni polovici možganov. Vemo, da uporabljamo le del zmožnosti naših možganov. Otroku lahko tudi s pomočjo glasbe v prvih letih življenja pomagamo, da jih bo bolje razvil.

Znano je, da je klasična glasba zelo blizu logiki (zaporedja not, taktov, "izračunavanje" ponavljanja...). V možganih sta centra za umetnost in matematiko v različnih hemisferah, zato poslušanje klasične otroku spet pomaga k utrjevanju in odpiranju povezav med hemisferama, kar pripomore k bolj gibčnemu mišljenju. Naredili so tudi raziskavo, kjer so otroci 8 tednov vsak dan 15 minut s slušalkami poslušali kakovostno glasbo in kontrolno skupino otrok, ki te glasbe niso poslušali. Slike možganov prve skupine otrok so pokazale večjo prepletenost možganskih živčnih celic (Drina Madden, 2001, zapiski predavanj M. Kordeš).

Vseh skrivnosti, kako vpliva glasba na človeka, še ne vemo. Teorija Montessori vzgoje in tuje izkušnje so nas spodbudile, da petje pogosto uporabljamo. Vzgojiteljice pa smo tudi s prakso ugotovile, da je razlika, če določen stavek izgovorimo ali pa isti stavek zapojemo na neko melodijo. Melodija pripomore k večji pozornosti otroka, k bolj umirjenemu, prijaznemu vzdušju. Zato se te oblike poslužujemo vsakodnevno pri "pospravimo, pospravimo...", pri spodbujanju "Miha je že oblečen, David se oblači...", opominjanju otrok "noge imamo na tleh".

ZAHVALE

- Gospe Zinki za velikodušno prostovoljno vodenje računovodstva.
- Očetu in mami Klemena K. za redno četrtkovo delo pri glasovni mizi.
- Mami Primoža za vestno pomoč ob torkovih popoldnevih.
- Martini (Tini) Erzar za velikodušnih 6 tednov prostovoljnega dela v vrtcu.
- S. Simoni za srede z angleščino.
- Staršem za pomoč pri odprtju vrtca: očetu Julijane za pomoč in svetovanje pri pripravi programa odprtja vrtca, Urškinim staršem za spremljanje in petje Ave Marije, staršem, ki ste spekli pecivo.
- Vsem staršem, ki na različne načine prispevate k boljšemu delu v vrtcu: s svojo prisotnostjo, z idejami in vprašanji, z materialno pomočjo (papir, knjige, piškoti, denar, pokvarjene aparature).
- Lanovi mami za zajeten kup novih brisač in krp.
- Gregorjevi mami za peko jabolčnega zavitka in hitre pice za otroke.
- Andrejevi mami, ki je potrpežljivo razvrstila fotografije in za vas naročila ponovno izdelavo.
- S.Silvi za dejavno enomesečno pedagoško prakso.
- Irenejevim in Davidovim staršem za izposojajo videokamere in presnemavanje kaset z dogodki v vrtcu.
- Očetu Lucy in Bennija za predstavitev življenja na Filipinih.

KOLENDAR

pomembnih dogodkov za starše

Datum	Dogodek
22. 7.– 18. 8. 2002	Angelin vrtec zaprt
10.– 17.8. 2002	Seminar o Katehezi dobrega pastirja
19.8. 2002	Prvi dan vrtca
26.8. 2002	Začetek uvajanja novih otrok
25.9. 2002	Sestanek s starši (področje zaznavanja)

ZADNJE NOVICE

Svet staršev Angelinega vrtca, v katerega so bili izvoljeni Ester Fabiani, Veronika Gruškovnjak, Barbara Merše in Miran Zupanič, se je 18. junija prvič sestal.

Sprejete so bile prve pobude in vas vabimo:

- na ustvarjalno delavnico izdelave Montessori materialov v prostorih vrtca, saj so potrebe po njih velike, in sicer 2. 7. 2002 od 9^h dalje. Če bo zanimanje, bo organizirana delavnica tudi v popoldanskem času za tiste starše, ki so dopoldne v službi. Želja je, da bi to postalo redno enkrat mesečno.
- v počitnicah, ko bo vrtec zaprt, se ob sredah lahko pridružite dopoldnevom na igrišču v Tivoliju, ko se ob igri z otroki lahko pogovorim o tudi starši.
- veliko razmišljanj staršev se že suka okoli šole za naše otroke, več informacij o tem kot tudi drugih pobudah bodo predstavniki staršev vsem, ki vas to bolj zanima, lahko posredovali na neformalnem družabnem srečanju - večeru predvidoma v prvi polovici julija, datum bo sporočen na oglasni deski.

Vedno pa se lahko sproti obračate za kakršnekoli informacije na zgoraj imenovane, ki vam bodo radi predali sveže informacije o vrtcu, sprejemali vaše pobude in predloge in jih posredovali naprej.

